

Jubileum Ds Yolanda Dreyer

Maranatha Mare

augustus 2024

Jaargang 51 No 6

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie U aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens ´lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
tot wij in U volkomen zijn.

Huub Oosterhuis

Opgedragen aan onze Yolanda, die de laatste 30 jaar (vanaf 9 augustus 1994) in de DNA van onze gemeente aanwezig is met inzicht en liefde en wijsheid en deernis, en zij wordt op haar beurt geleid en gedragen door de Heer onze Heer.

De spirituele discipline van slaap

Om een zaak van een andere kant dan het gewone te bekijken, kan vaak heel erg interessant zijn. Daar kun je dan een vernieuwende blik op krijgen. Ik las onlangs over '*sleep as a spiritual discipline*'. Dit intrigeerde mij. 'Discipline' klinkt als: bewust iets dóén. Slaap is onbewust, je bent 'weg'. Slaap bestaat dan juist uit niets doen.

Over spirituele discipline citeert Tjitske Volkerink van het Christelijk Spiritueel Centrum in Hilversum: '*Verlangen is een kracht die ons in beweging zet, en een spirituele discipline is wat dat in ons leven handen en voeten geeft.*' Dan zegt ze: 'Dat klinkt mooi hè? Maar ik heb daar soms best wel moeite mee. Een goede spirituele discipline in je leven inbrengen vergt nogal veel... tja discipline.'

Geestelijke groei komt voort uit de wisselwerking tussen mens en God, tussen discipline (wat wij doen) en genade (wat God doet), zegt James Bryan Smith. Voor hem is slaap voorbeeld van die combinatie. Je kunt je lichaam niet dwingen om te slapen. Slapen is per se een daad van loslaten, overgave, vertrouwen – de toestand waarin je open bent om door God gevormd te worden, om genade te ontvangen. Slaap is dan overgave aan het herstelwerk van God. Dit open zijn voor de werking van God in de slaap, noemt Andrew Bishop *Theosomnia* (*Theo* – God, *somnia* – slaap). *God geeft het immers Gods beminden in de slaap* (Ps 127:2)!

De gewone manier van denken is: *de dag* is het begin. Overdag moet je werken en heel veel dóén. Dan komt het einde van de dag en je kunt 's nachts rusten om voldoende energie te krijgen voor morgen wanneer 'de nieuwe dag' begint.

Van de andere kant gezien is *de avond* het begin. Zegt het scheppingsverhaal in Genesis: 'Het werd *avond* en het werd morgen, de eerste (tweede, derde ...) dag.' De Joodse Shabbat begint dan ook een paar minuten vóór zonsondergang op vrijdagavond.

Slaap is een geschenk van genade. Wij gaan slapen en God begint te werken. Wanneer we wakker worden, roept God ons om vreugde te hebben in en deel te nemen aan het werk van Gods hand. We antwoorden in geloof en in de daad.

In die zin is de spirituele discipline van slaap helemaal niet moeilijk. Dit vergt niet iets van ons dat we gedisciplineerd moeten dóén (plicht en

taak). Dit vraagt van ons 'niets doen', rusten, de controle prijsgeven. Dit vraagt van ons overgave, loslaten, vertrouwen.

Dit verlangen kan dan de kracht zijn die ons in beweging zet, en de 'spirituele discipline van slaap' kan dat in ons leven handen en voeten geven. Mooi, hè?

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Op woensdag 24 juli vierde George Mijne zijn 80ste verjaardag en op donderdag 25 juli vierde Marjan van Zee haar 88ste verjaardag. Als gemeente vierden wij met een speciale koffiedrinken op zondag 28 juli de verjaardag van George. Emmy is namens de gemeente op bezoek geweest bij Marjan op haar verjaardag met bloemen en lekkere eten.

Beide George en Marjan tobben met hun gezondheid en wij blijven bidden voor George en Peggy en Marjan en haar verzorgers.

Wij hebben ook vernomen dat het met de gezondheid van Linda Steinmann niet goed gaat en dat het voor Richard ook een zware klus is om haar te verzorgen. Wij blijven ook bidden voor Richard en Linda.

Bedankje

Lieve Ellen, Yolanda, Emmy en Ferrie,

Heel veel bedankt voor de prachtige bos bloemen die ik mocht hebben na de Eredienst deze Zondag 14 juli, al vast voor mijn 77ste verjaardag einde van de week. En Ferrie ook hartelijk dank voor die heerlijke appeltaart die jij mij gaf in plaats van hem zelf mee naar huis te nemen! Dit maakt mij bewust van de vriendschap en liefde die ik ontvang van de Maranatha Geloofs familie. En daar ben ik echt dankbaar voor.

Liefs,

Loes

Jubileum

Met heel veel dankbaarheid vieren wij op zondag 11 augustus de 30-jarige jubileum van Yolanda. Yolanda wil niet haar jubileum vieren met een grote feest, alleen maar met haar eigen Maranatha geloofsfamilie, tijdens het koffiedrinken boven in de zaal.

Het volgende bijdragen met de titel “Hier ben ik”, legt het woord *Hineni* uit als: het is het antwoord dat een mens geeft als God hem roept.

Yolanda zei 30 jaar geleden “Hier ben ik”, en als eerste stap om er te zijn voor de Nederlandssprekende gemeente leverde zij haar eerste preek in het Nederlands. En zoals ze in het Engels zeggen “the rest is history”, en in haar eigen woorden heeft zij een spirituele tuiste gevonden. Yolanda was en is er steeds voor een ieder die haar haar nodig heeft, en ook voor hen die denken dat ze het wel zelf kunnen redden. Iedere week brengt ze ons een preek, waarvan iemand zegt “die preek was voor mij geschreven!”. Op haar beurt antwoordt Yolanda dan: “ik wordt geleid door de Heilige Geest”.

Ze geeft en ontvangt liefde in ruime maten, dank je wel Yolanda!

Hier ben ik

Een van de mooiste woorden uit de bijbel vind ik *Hineni* – Hebreeuws voor: Zie, ik. Of, als je het begrijpelijker wilt zeggen: Hier ben ik. Het is het antwoord dat een mens geeft als God hem roept.

Denk aan Abraham (Genesis 22:1), Mozes (Exodus 3:4), Samuël (1 Samuel 3:4). God roept hen met naam en toenaam en hun antwoord is: ‘Hineni. Hier ben ik.’

Een antwoord dat zoveel meer zegt dan alleen een plaatsbepaling. Het zegt: ik heb U gehoord en ik wil antwoord geven. Ik stel me open. Ik maak me leeg; ik ben beschikbaar. Uw wil geschiede, en ik geef mijzelf als instrument in uw handen. Mij geschiede naar uw woord.

Open

Het is ook een prachtig woord om in meditatie te gebruiken. Als je gedachten je meevoeren of dat wat je hoort je naar buiten trekt of je gevoelens met je aan de haal gaan – om dan terug te keren naar deze woorden. ‘Hier ben ik.’ Om allereerst jezelf weer even terug te brengen naar deze plek, naar dit moment, naar hier en nu.

Maar ook om jezelf open te stellen, beschikbaar te stellen, uit handen te geven. Je krijgt vanzelf een verwachtingsvolle, aandachtige houding. Je wordt nieuwsgierig naar wat komen gaat. Je bent alert en open. Ontvankelijk voor de meest subtiele veranderingen in je en om je heen. 'Hier ben ik.'

Uitgenodigd

Het begin van de reis die geestelijke weg heet is dat je geroepen wordt. En elke stap op deze weg begint ermee dat je geroepen wordt, elke dag opnieuw. Je voelt een verlangen om op weg te gaan, verder te gaan, dieper te gaan.

De lokroep van God. Hij verleidt je om dichterbij te komen, hij nodigt je uit, hij vraagt je ten dans. Durf je die uitnodiging aan te nemen? Zonder vooraf te weten wat voor dans het zal zijn waarin God je meeneemt? Zonder te weten waarheen je nu weer geleid wordt? Durf jij het te zeggen, elke dag opnieuw? Hineni – Hier ben ik!

Marga Haas

Geestelijk verzorger in een hospice en publiceert elke twee weken een korte overweging bij een Bijbeltekst op haar blog 'Parelduiken in de Bijbel'
<https://www.debijbel.nl/berichten/hineni>

Jy wil so graag liever wegkyk, maar jy moenie

Wat is dit van 'n Maandagoggend wat 'n mens soms só onkant vang? Onlangs sit ek op 'n Maandagoggend agter my rekenaarskerm, psigies vasgeevries. Daar moet woorde vloei, maar dit kom net nie. Dis op. Dit is asof ek van die Maandagoggend af wil wegkyk.

Uit die bloute, kom die titel van 'n Hans du Plessis-boek by my op: "disse flippen stukkende wêreld dié, my ou". Die verhaal is 'n foto-flits van die gevolge van die rasse-skeiding van die apartheidsbeleid. Dit verbeeld ook die "dobbelsesteen" van geografie: waar jy gebore word is nie j'ou verdienste óf skuld nie, maar jy dra nietemin die loon of die straf daarvan. Dis inderdaad 'n "flippen stukkende wêreld" waarin ons leef. Miskien is Maandag 'n metafoer van die werklikheid waarvan ek/ ons soms wil wegkyk.

Op pad na 'n kuier by my ma se huis, ry ek onlangs verby 'n jong seun wat 'n pak koeksisters na motoriste uithou. Langs hom staan 'n koelboks. Ek wil wegkyk – maar ek kan nie. Ek lees in die *Daily Maverick* van 'n man wat sy werk tydens Covid verloor het, en nou op die straat slaap in die Kaapse

middestad. Die joernalis skryf: Om op straat te woon, gebeur vinniger as wat jy dink. Ek wil wegkyk – maar ek kan nie. 'n Student vertel onlangs dat sy deur haar kerk teruggestuur is na haar pa wat haar aangerand het, omdat familie 'n goddelike instelling is. 'n Vriend vertel van sy onlangse moeilike tyd toe hy die derde herdenking van sy ma se kanker-dood deurgeworstel het. 'n Vriendin se vrees om werk toe te gaan omdat sy geboelie word, is openlik, maar só ook haar vrees dat sy haar werk gaan verloor.

En ek wil skreeuend wegkyk: weg van die pyn, die vrees, die kommer en die onreg. Ek wil dit nie sien nie, want ek weet nie of ek dit kan sien en nog elke oggend opstaan nie. En as ek dit nie sien nie, kan ek my wêreldjie veilig geanker hou en aanhou vasklou aan dié dinge wat daardie wêreldjie in stand hou.

Binne my Christelike liturgiese sfeer, het ek egter geleer van die woord, *misericordia*. Dit verwoord iets daarvan om nie weg te kyk nie. Letterlik uit die Latyn vertaal: genade en hart; mede-lye; barmhartigheid. Hierdie tipe “barm-*hart*-igheid”, strek veel verder as om iemand 'n R5 in die hand te stop en aan te ry. Dit vereis dat ons die “misery of life” sáám tegemoet gaan, sáám met mekaar voel, ons weerloosheid sáám erken en dat ons sáám waaksaam moet wees oor die gevare van mag. Dit verg egter bomenslike genade en krag, en daarom my gebed vir 'n Maandag, nee, vir elke dag: *Here, help my om nie weg te kyk nie.*

Tanya van Wyk

<https://www.netwerk24.com/netwerk24/stemme/menings/tanya-van-wyk-jy-wil-so-graag-liewer-wegkyk-maar-jy-moenie-20240724>

Tanya van Wyk is medeprofessor in sistematiese teologie by die Universiteit van Pretoria

Jan loopt veertien marathons in veertien dagen

'Sport en geloof zijn juist goed te verenigen'

Sport en geloof zijn voor veel mensen moeilijk te verenigen, merkt Jan Achterberg (37), zelf fanatiek sporter en enthousiast gelovige. Hij liep hier tegen aan toen hij op hoog niveau schaatste. Toch liggen er veel kansen voor het geloof in de sport, denkt hij. Om die kansen zichtbaar te maken voor christenen in Nederland gaat Jan veertien marathons rennen in veertien dagen.

Zolang als Jan zich kan herinneren, is sport onderdeel van zijn leven. “God heeft mij een talent gegeven voor sport”, vertelt hij. “Al tijdens het schoolzwemmen bleek dat ik aanleg had en zat ik bovenaan qua niveau.” Als jongetje probeert hij verschillende sporten uit, totdat hij blijft hangen bij voetbal en schaatsen. “In de winter had ik op zaterdagochtend eerst schaatstraining. Dan ging ik snel naar huis om even wat te eten en moest ik door naar een voetbalwedstrijd. Ik was goed in allebei, maar toen ik een jaar of 12 was, moest ik een keuze maken. Op de niveaus waarop ik voetbalde en schaatste, kon het niet naast elkaar. De kans dat ik een carrière kon opbouwen in de schaatswereld, was het grootst. Daarom besloot ik voor schaatsen te gaan.”

Winterslang glijdt hij ontelbaar veel kilometers over het ijs, 's zomers is hij veel aan het fietsen, skeeleren, droogtrainen en hardlopen. Uiteindelijk schaatst Jan marathons op nationaal niveau. “Op een gegeven moment moest ik beslissen of ik hier echt mijn carrière van wilde maken. Als ik dat zou doen, zou ik, in ieder geval voor een bepaalde periode, alles moeten opgeven om me op het schaatsen te richten.”

Bewuste keuze

Naast sport speelt geloof al van kinds af aan een belangrijke rol in het leven van Jan. “Ik kom uit een christelijk nest, mijn ouders namen mij altijd mee naar de kerk. Toen ik een jaar of 10 was, ‘gaf ik mijn hartje aan Jezus’ tijdens een zomerkamp. Ik was misschien jong, maar het was wel een heel bewuste keuze.” In zijn tienerjaren groeit zijn passie voor sport, waardoor het geloof naar de achtergrond verdwijnt. “Jezus ging niet weg uit mijn leven, maar mijn geloof kwam wel een beetje in de verdrinking. Ik dacht dat mijn geloof niet relevant was op de plekken waar ik kwam. Het speelde daar niet echt een rol. Als iemand mij zou vragen of ik christen was, zou ik ‘ja’ zeggen, maar verder denk ik dat je het niet heel erg aan mijn leven kon zien.”

Als Jan 18 is, vragen vrienden van de kerk hem mee op een outreach, een reis met een missie, naar Afrika. “In de zomer hoefde ik een stuk minder te trainen, dus ik zei ‘ja’. Die reis heeft veel voor mij betekend. Ik voerde veel gesprekken met een van de reisleiders en kreeg daar het besef dat het geloof relevant is in alle facetten van je dagelijks leven. Dus ook in mijn sport. Daar wilde ik iets mee doen.”

Einde carrière

Na de zomer moet Jan weer terug in het strakke sportregime. Hij worstelt ermee hoe hij zijn geloof hierin een plek kan geven. “In de sport stuitte ik op onbegrip voor mijn geloof. Want waarom zou ik op zondagmorgen naar de kerk gaan, als ik die ochtend ook kan gebruiken om te herstellen of te trainen? In de kerk stuitte ik op onbegrip voor mijn fanatisme in sport. Ik was heel erg zoekende. Als ik op topniveau zou gaan schaatsen, zou ik vrijwel geen tijd meer hebben om naar de kerk te gaan en zou het een uitdaging worden mijn geloof invulling te geven. Mijn verlangen om God te leren kennen werd groter en ik besloot mijn carrière af te breken.” Een rigoureuus besluit, maar wel eentje waar Jan vrede mee heeft. “Ik ging in die tijd een stuk minder sporten. Ik had het nodig om een stapje terug te doen en moest afscheid nemen van ‘Jan-de-topsportman’. Daarbij bleef ik wel met vragen zitten. Want als God mij had gemaakt met een talent voor sport, maar ik kon er vanwege mijn geloof eigenlijk niets mee, dan had God wel een gemeen grapje met mij uitgehaald. Als je talent hebt om muziek te maken, zegt iedereen in de kerk: ‘Hier is het podium, ga maar oefenen.’ Als je talent hebt voor sport, zoals ik, krijg je te horen: ‘Kijk maar uit dat het niet je afgod wordt.’”

Sport en geloof

Na zijn opleiding sportmanagement & marketing, komt Jan in contact met Athletes in Action, een organisatie die zich bezighoudt met sport en geloof. Hij gaat er werken en zo komt Jan in de *Sport Ministry* terecht. “Sport heeft het imago dat het iets heel werelds is. Daarnaast kan het concurreren met de kerk, omdat veel wedstrijden op zondag plaatsvinden. Natuurlijk schuurt dat bij veel mensen. Dat deed het ook bij mij. Als je veel sport, is het lastig om onderdeel te zijn van een christelijke gemeenschap, omdat je veelal aan die zondag vastzit. Maar ik ben ervan overtuigd dat sport en geloof júst goed te verenigen zijn. Ik geloof dat God ons naar zijn evenbeeld gemaakt heeft, de talenten die Hij in ons heeft gelegd, zijn echt geen foutje in de schepping. We hebben ons lichaam en de creativiteit gekregen om sport te kunnen bedenken en beoefenen. Als je je talenten gaat uitleven, kom je op plekken waar God je voor bedoeld heeft. Juist op die plekken kun je een levende getuige zijn. In Nederland zijn acht miljoen mensen die regelmatig sporten, daar ligt een enorme kans!”

Verbinding maken

“Hoe mooi zou het zijn”, gaat Jan verder, “als christenen hun wekelijkse bootcampuurtje of hun andere sportmoment benutten om iets van Jezus te laten zien. Laten we niet alleen over koetjes en kalfjes praten met onze teamgenoten, maar ook echte interesse tonen. Dan raken anderen ook geïnteresseerd in jou en zo ontstaat er iets moois. Het begint, heel eenvoudig, bij verbinding maken.” Jan werkt ondertussen voor een andere organisatie die sport en geloof aan elkaar verbindt: Next Move Ministries. “Wij hebben de slogan ‘*pray, play, say*’: bid voor open deuren, sport fanatiek en op een eervolle manier en grijp de mogelijkheden aan die je krijgt om over je geloof te praten. Wees daar niet krampachtig in. Vraag iemand naar zijn weekend, vertel dat je zelf naar de kerk bent geweest en dat het tof was. Het kan echt heel eenvoudig zijn.” Om praten over geloof makkelijker te maken, hebben verschillende Sport Ministries de handen ineengeslagen om het Marcus-evangelie voor sporters uit te brengen. Het bestaat al in het Engels, maar ze willen het graag in het Nederlands beschikbaar maken. “Hierdoor hoef je niet zelf, misschien hikkend, het verhaal van Jezus Christus te vertellen”, zegt Jan enthousiast. “Je kunt bijvoorbeeld voorstellen om dit samen te lezen en zo Gods Woord zelf laten spreken.”

Naar Parijs

Jan is enorm bevlogen over zijn werk om sport te combineren met geloof. Om hier extra aandacht voor te krijgen, heeft hij iets bedacht. “Deze zomer vinden in Parijs de Olympische Spelen plaats. Ik ga dan in twee weken van Nederland naar Parijs rennen, dat zijn veertien marathons in veertien dagen. Ik hoop dat christelijke sporters en kerken zich hierdoor bewust worden van de kansen die er liggen in sport.”

Jan gaat niet alleen op pad, er zal een klein team met hem meegaan en een collega van hem legt dezelfde route af per fiets. Ook zal hij her en der een medische check-up krijgen, want zeshonderd kilometer in veertien dagen hardlopend afleggen, is natuurlijk nogal een aanslag op je lijf. “Mijn moeder vindt het maar niks dat ik dit doe, maar ik denk dat als ik eenmaal aan het rennen ben, dat het wel goedkomt. Mijn kinderen vinden het juist stoer en mijn vrouw is inmiddels wel wat van me gewend, haha! Ik liep eerder al een keer 160 kilometer op één dag, maar dit is natuurlijk wel wat extremer. Ik ben ervan overtuigd dat mijn lichaam dit goed kan verteren, anders zou ik het niet doen. Ik bereid me

goed voor, ik ren nu zo'n honderd kilometer per week. Daarnaast probeer ik mensen te spreken die soortgelijke acties hebben ondernomen, want van hen kan ik leren. De grootste uitdaging zit 'm misschien wel in het genereren van aandacht voor mijn actie en in de voorbereiding. Er zijn heus wel momenten dat ik geen zin heb om te lopen, maar mijn moeder zei altijd: 'Dan maak je maar zin!' En ze heeft gelijk. Want 99 van de honderd keer dat je met tegenzin gaat sporten, kom je met een goed gevoel thuis. Als ik met mezelf de afspraak maak om te gaan, dan ga ik ook gewoon. Het geheim om het vol te houden straks is vooral niet te ver vooruitdenken. Als ik nog vijf stappen kan zetten, ga ik nog even door. En natuurlijk moet ik ook goed eten en rusten wanneer het kan. Ik heb met mijn team afgesproken dat als ik ben gefinisht, ik de volgende dag ook start. Je moet nooit opgeven als je in bed ligt."

Tekst: Francien van der Valk

<https://www.eo.nl/artikel/jan-loopt-veertien-marathons-in-veertien-dagen>

Volg de actie

Jan vertrekt op 26 juli, de dag dat de Olympische Spelen beginnen en komt, als alles goed gaat, twee weken later aan als de marathon gelopen wordt. "Ik zou het heel tof vinden als mensen onze actie steunen en een stukje met me oplopen. De route komt binnenkort op [onze website](#) te staan en is waarschijnlijk live te volgen."

Deze productie wordt aangeboden door de school (Bryanston High School) waar onze organist Johan les geeft.

PERFORMED BY ARRANGEMENT WITH DALRO (PTY) LTD
BRYANSTON HIGH SCHOOL PRESENTS

POPSTARS

THE 90's MUSICAL

It's boyband vs girlband in this hilarious brand new musical!

Packed with pop smash hits from the 1990's by artists such as THE SPICE GIRLS, BACKSTREET BOYS, N*SYNC, BRITNEY SPEARS, CHRISTINA AGUILERA, MC HAMMER and many more.

Show dates: 7, 8, 10, 12 August

Tickets available on the Karri app
For more information visit: www.bryanston.com/cultural/drama

Dienstrooster augustus 2024			
	zondag 4 aug	zondag 11 aug	zondag 18 aug
1	Ferry vd Kuil	Frouk Smal	Klaas Jan Leeuw
Bloemen	Ellen vd Kuil	Frouk Smal	Klaas Jan Leeuw
Trakteren		Gemeente	
Koffie		Priscilla Ndlovu	
	zondag 25 aug		
1	Hilda Herholdt		
Bloemen	Helena Nieuwoudt		

Agenda augustus 2024

zondag 4 augustus	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 6 augustus	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 11 augustus Jubileum Yolanda	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 13 augustus	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 18 augustus	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 20 augustus	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 25 augustus	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 27 augustus	9:00-13:00	Kerkkantoor

Verjaardagen augustus 2024		
vrijdag 2 augustus	Chantal Strydom	011 436 0210
donderdag 8 augustus	Christina Schmidt	084 418 9575
maandag 12 augustus	Ethan Griesel	
vrijdag 23 augustus	Linda Steinmann	082 782 7151

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 082 336 1035 Ferdie@estruct.co.za
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com